

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Dabidu prophētoi kai basileōs melos ...

Dolscius, Paul

Basileae, 1555

VD16 B 3122

Επιγραμμά.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69725](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69725)

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.
ΚΑΡΟΛΟΥ ΟΥΘΕΝΩΒΙΟΥ Ν. Γ. ΗΔΥ-
τάτης εἰς ποιητῆ Γαύλου Δολσιῆς Γλαέως ὕμνος

Επίγραμμα.

Ὅστις ἔχεις λύσμη βεβαρήτα λήδεσι θυμῶν,
Ὅστις ἐλῶν, ζητῆς, τραῦμά τι λυγρὸν, ἄνος.
Οὔτε δύνῃ βροτῆν τάδε τραύματ' ἰανέμεν ἀλκῆς,
Ερμάνω λρατόβλιῦ ἐλπίδα βάλλε θεῶ.
Εἴσιδε θυμελιῦ ποιήματ' αἰσφατ' ἀοιδῶ,
Νηκενβῆς λυπῶν φάρμακον εἴθα λάβοις:
Ενθάδε γγοπέρων εὔρης ἄμπαυμα μδρῖμνῶν,
Αόναον ψυχῆς εἰθάδε τδρψιρ ἔλοις.
Γᾶσιρ εἰ τε δύαις, καὶ θλίψει σώματος αἰναῖς,
Γᾶσιρ εἰ λυπραῖς ἀργαλέαις τε νόσοις.
Ὡς παραμύθιορ οὐδ' τόδε σσι πότε βιβλίορ εἴη,
Δέξαι, καὶ βύσας φῦθεος ἄχει βάλλε.
Εἰ γὰρ ἔλυ πότε βίβλος ὅλης ἐπὶ πείρατα γαίης
Χρήσιμος, ὅρ μαθέμεν πάντας ἔοιε βροτῶς.
Οὔτος ἀριτος εἰοι, πολλῶν ὑπὸρ ἄξιος ἄλλωρ
Εὔσεβῆς μύθαις φροντῆς ὅσοις μέλεται.
Ὅρ πόνος ἀνιάματ'ος, σσηδῆ τε μελάγχθονος ὕμμιθ
Ηγαγε νῦν βοφδρῶ ἐξ αἰδαιο πύλαις.
Γαῦλος ἀταρ ξίγγραψε νέων μέγ' ὑπέροχος ἄλλωρ
Δόλσιος ὕμνοπόλων, ἥλιος ὅς λιαθορᾶ.
Τῶδ' ἀπολαυσάμενοι νέοι ἄρ, ἐπὶ ἥματα πάντα
Εν λραδῆς ἰορᾶς ἀμφιποτᾶτε γραφᾶς.
Λύγετε καὶ μετέπειθ' ἐτόρως μυθώδεας ἄλλας
Υσῦδεια γράφαντας πολλὰ καὶ αἰχρὰ γραφεῖς.
Λύγετ'

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α.

Λήγεται ὑπὸ ῥόφιον, καὶ ὁμέσιον ὑμῶν Ομηρον,
 Λήγετε Φωνυλίδην Πυθαγόρειον τε μαθεῖν.
 Τόνδε μαθητῆσιν σφετόροις ἀναγνώσαθ' ἅπαντες,
 Τέσδε ματαιολόγους βάλλετε πρὸς ἰόρανας:
 Οἱ καταδιώσκει ἕο λάτριάς αἰὸν ἀπ' ἑσθλῶν
 Ἀτραπὸρ εἰς σπολιλὺν, ἠλιθίως τε τρίβους.
 Οὕτω οἱ χαρμῶσιν ὡς ἀγαθιάσεσθε ἅπαντες,
 Ἐνχαρές ἦδ' αὐτῷ θῦμα γένοιτο θεῶν.
 αὐτοχεδίως.

Α Λ Λ Ο Α Υ Τ Ο Υ Π Ρ Ο Σ Ι Ω Α Ν Ν Η Μ

Ο θ ω ν α .

Ὅσον ἀνὴρ ἰσροῖς σιωτᾶγμασιν ἰσοφαρίζει
 Ἐθνικᾶ, Φωνυλίδην Σαλαμῶνι, Θεόγνιδι Σύραχ,
 Πυθαγόρειον Μωσῆ, γραφέσι θ' ἀγίοισι Πλάτωνας:
 (Ὡς νυνὶ λιβδῆλων ναίωντων ᾤσαν ἐπ' αἶαν
 Παντόθεν ἐστὶ βροτῶν μέγα πλῆθος ἀλίτρα φρονήτων)
 Λέξω σὺν μύθῳ ἃ λέγειν ἐμὲ θυμὸς ἀνώγει:
 Ὡς ἀλιταίνονται, τόσον μωρανθέν ἐνεῖνοι,
 Ὡς δ' ὅτε τις (καθὰ μάντις ἔφη) νυχίοις σὺν ὀνείροις
 Τόρπεται, ἀπρήντοισιν ἐπ' ἐλπωρῆσιν αἰείρων
 Ἀφνειᾶς παλάμῃσι μινυθαδίας χύσιν ὄμβρας:
 Ὑπναλέων ἠτεάνωρ ἀπατήλιον ἐλπίδα βόσπων,
 Ἀλλ' ὅτε φαινομένης ῥοδοειδέος ἠριγενείας
 Χάζεται, ἀπτεάνοιο παλίλλυτος ὄψις ὀνείρας:
 Σὺν ἰονεᾶς παλάμῃσιν ἐγείρεται, ἔδον αἰείρων,
 Ρίψας ἠλεψινόων σπιοειδέα τόρψιν ὀνείρων.

γ 5

Ω 5 ε

ΕΡΙΓΡΑΜΜΑ.

Ως σὺ παιδοτρέβων φίλ' ὄθων πολυτίμια πάντα,
Σοῖς ἴαδ' ἔπειτα νέοις ἀναγνόντα πάρεχ' ἐν ἑορταῖς,
Ἄσματα, θεορρήτων πνέοντα διδάγματα μύθων·
(καὶ γὰρ αἰεὶ μέχρι τῆς πεποιητότα ταῦτα μέμνημαι)
Ὡς ἅμα ῥηιδίως σοφίην ἀρετῆσι μάθοιτο
Ἡλιή, σπολιῶν μάλα λιμπύλος ἢ μιμηλός
Ἔργα πρὸς, ἢ διδαχῆς θεοειδέα δόγματ' ἐχέσης,
Ὅφρα λιαλῶς Γανδύς νεότητος ἐπιτάτα ὀθων.

ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.